

Vorige week zaterdag las ik een bijzonder bericht in de krant. Er staat boven: 'Drievoudige doop in Kamp Holland'. Wat is er gebeurd? We voeren als Nederlanders toch een missie uit in Uruzgan, in Afghanistan? Nou mag u van die missie vinden wat u wilt, misschien bent u ervoor, of misschien bent u er juist tegen, maar daar gaat het nu niet om. Waar het om gaat is dit: er zijn daar Nederlandse militairen, die een groot risico lopen, want het is een gevaarlijke missie. En heel wat van die militairen ontdekken dat ze daar, in Uruzgan, gaan nadenken over de vraag wat nou écht telt. Wat is nou écht belangrijk in je leven? Kijk, als je hier in Nederland bent, in het volle leven, dan denk je daar vaak niet over na. Dan maak je lol en plezier, je leeft van het éne weekend naar het andere, je gaat uit met vrienden. Maar daar, onder de blote sterrenhemel van Afghanistan, daar ga je nadenken. En zo zijn er drie militairen geweest, één kapitein en twee korporaals, mensen die niet in een christelijk gezin zijn opgevoed, die hebben gezegd: 'Ik wil bij God horen. Ik wil JA zeggen tegen Hem. Mag ik gedoopt worden?' En zo is het gebeurd. De foto staat in de krant.

De kolonel was er ook bij, kolonel Henk Morsink, de bevelhebber van de Nederlandse troepen daar. En weet u wat hij zegt? 'Deze doopdienst was een wonderbaarlijk en emotioneel moment dat we altijd zullen onthouden.'

Maar waarom zou het in Afghanistan wél kunnen, en in Nederland niet? Waarom zou je eerst ver weg moeten zijn, om je leven op orde te kunnen brengen? Deze week hebben we een bijzondere week meegemaakt, hier op het veld bij het Louvre. We hebben heerlijk genoten, van de sport en van de sudoku's, van het eten gisteren en vooral van elkaar. En we hebben van verschillende sporters prachtige dingen gehoord over God. Hoe

God je pas écht gelukkig maakt. We hebben gehoord, dat Hij ervoor zorgt dat je kracht krijgt van binnen, om een nieuw begin te maken. Om de goede weg te volgen. God wil je helpen om je leven op de rails te krijgen. En nu, vanmiddag, geeft God ons hier de kans, om een goede keus te maken. De keus voor Hem. Net als die militairen daar in Uruzgan. We hebben een stukje uit de Bijbel gelezen. En in dat stukje gaat het ook over sport. Het gaat over een hardlooptwedstrijd. Als je meedoet aan een hardlooptwedstrijd, dan moet je 'het parcours afleggen', staat er, 'zonder op te geven'.

Zó is het ook in het leven met God. Je moet het willen. En je moet je er voor inzetten. Blijf lopen, zonder op te geven! Dat is een keuze. Dat is de goede keuze.

Maar die keuze betekent óók, dat je kiest tégen andere dingen. Want als je mee wilt doen aan een hardlooptwedstrijd, dan moet je dat niet gaan doen met allemaal zware tassen in je handen, of een zware rugzak achterop. Dat kan niet. Dan verlies je. Als je wilt gaan rennen, dan moet je alle ballast kwijt. Zo begint dit stukje uit de Bijbel: 'Nu zo'n grote menigte ons ziet en aanmoedigt' – die menigte, dat zijn alle mensen die in God geloven, vroeger en nu, ze zitten als het ware op de tribune om je aan te moedigen - 'Nu zo'n grote menigte ons ziet en aanmoedigt moeten wij alles afleggen wat hindert, en ons bevrijden van de zonde, die zich aan ons vastklemt.' Zonde, dat is al die ballast die je met je meesleept. De zonde, die houdt je tegen om dichterbij God te komen. De zonde, die blokkeert je contact met God. En de duivel, die wil niets liever dan dat jij lekker aan die zonde vasthoudt. Weet je wat de duivel zegt? 'Ach joh, als jij 's avonds naar een pornoprogramma zit te kijken op de tv, dan heeft toch niemand daar last van? Wat is daar verkeerd aan?' En de duivel, die fluistert je in: 'Je hoeft toch niet alles te pikken? Jij hoeft die ruzie niet goed te maken, laat die ander maar komen! Af en toe blowen? Man, doe normaal, dat is toch niet verkeerd. Geniet ervan! En zo af en toe met je vrienden lekker doorzakken, en nog een biertje en nog een wijntje, dat geeft toch niks als je eens lekker teut bent?' En zo zit die duivel maar te trekken. 'Af en toe wat achterover drukken, in de winkel of op je werk, man, waar doe je moeilijk over?'

Maar jij, en u en ik, wij weten het precies, dat het niet goed is. Dat we God er verdriet mee doen. Het is allemaal ballast. En elke keer merk je het weer: je komt niet vooruit. De zonde, dat dit net een elastiek dat je voortdurend tegenhoudt. Het lijkt wel of je door de stroop aan het ploeteren bent.

Wat zegt de Bijbel vandaag? 'Leg af alles wat je hindert! Breek ermee, vandaag!' Dan ben je een vrij mens! Dan kun je rennen! Dan kun je gaan en staan waar je wilt! En blijf daarbij kijken naar Jezus! Waarom? 'Hij wijst ons de weg, Hij is het doel van ons geloof!'

Waarom is Jezus nou zo belangrijk? Waarom moet je je helemaal richten op Hem? Weet je waarom? Omdat Hij de enige is, die al die zonde, al die ballast, van je schouders kan afnemen.

Hij heeft Zich aan het kruis laten slaan, hebben we gelezen. Waarom? Omdat Hij de rekening wilde betalen voor jouw zonden, en voor uw zonden en die van mij. Alles wat wij gedaan hebben, en dat is niet mis, dat kan God toch niet zomaar door de vingers zien? Wat zouden we voor een God hebben, als Hij zou zeggen: 'Nou, geeft niks hoor, wat je allemaal hebt gedaan!' Het geeft wél! God heeft er intens veel verdriet van, van al die zonden van ons. En tóch zegt Hij: 'Ik wil je vergeven!' Waarom? Omdat iemand anders de straf heeft gedragen voor jouw zonden! Jezus Christus.

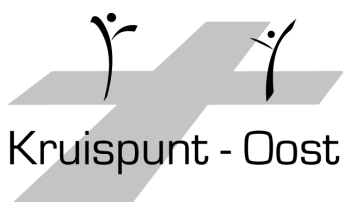
Blijf daarom kijken naar Jezus. Dat is de enige manier om bij God uit te komen. Je kunt nooit naar God toeklimmen. Ook al doe je nog zo je best. Ook al zet je je in voor de buurt, en zorg je voor alle kinderen in de buurt, en al haal je eten voor zieke mensen. Het is allemaal prachtig, maar dát brengt je niet bij God. Om bij God te komen, moet je bij Jezus zijn. Want om de lijn naar God open te krijgen, moeten eerst die zonden weg. Eerst vergeving. Een nieuwe start.

En dat is precies wat God ons aanbiedt. Vandaag. Blijf niet krampachtig al die zonde vasthouden. Of het nou drank is, of porno, of dat je occulte spelletjes doet, of dat hier of daar graait, of wat ook: het lijkt misschien aantrekkelijk, maar het brengt je alleen maar ellende. Laat het los! Leg het af!

En ook als je krampachtig vasthoudt aan al je eigen prestaties: 'God zal me wel een goed mens vinden, want ik help andere mensen en ik doe dit en ik doe dat.' Prachtig,

dat je dat doet, blijf het vooral doen, maar denk niet dat je daarmee de hemel kunt verdienen. Laat maar los. En wat blijft er dan over? Lege handen! En de blik op Jezus! Dan kom je verder! Dan ligt de weg naar God open. Weet u hoe ze in Afrika apen vangen? Dan hebben ze een kalabas, zo'n soort pot, en daar leggen ze nootjes in. En wat doen die apen? Die steken een hand in die kalebas, en pakken die nootjes. Maar die nootjes willen ze niet meer loslaten, en omdat hun hand een knuistje geworden is, kan die niet meer door het gat terug. De enige weg om weer los te komen, dat is: hand open, de nootjes loslaten. Open handen, dat is de weg naar je vrijheid. 'Heer, hier ben ik. Wat wilt U met mijn leven? Zegt U het maar!' Eén kapitein en twee korporaals in Uruzgan hebben de beste keus van hun leven gemaakt. 'Een wonderbaarlijk en emotioneel moment dat we altijd zullen onthouden,' zei de kolonel. Welke keus maakt u? Welke keus maak jij?

René van Loon

Onder de naam 'Kruispunt-Oost' organiseert de Ontmoetingskerk activiteiten in Schollevaar-Oost. De Ontmoetingskerk staat aan de Zevensprong, bij de Capelseweg, de bussluis, de ambulancepost, de scholen en de kinderopvang.

Elke zondag zijn er minstens drie diensten:

*9.15 u Hervormde dienst
11.15 u Christelijke Gereformeerde dienst
18.00 u Christelijke Gereformeerde dienst*

Extra diensten:

*16.00 u Zangdienst (elke 2e zondag van de maand, behalve juli en augustus)
16.00 u Dienst voor kerk en wijk (elke laatste zondag van de maand, behalve augustus en december)*

Website: www.ontmoetingskerkonline.nl

*Info: René van Loon, 010-442 62 80, c.m.van.loon@freeler.nl
Jan Gerrit Deelen, 0182-37 36 81, iangerrit.deelen@saloon.nl*